

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Ondřejem Kubů jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 30. listopadu 2015 v Táboře **takto:**

Obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted] bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
ohlašovna městského úřadu, adresa pro doručování [redacted]

uznává se vinným, že

nejméně v průběhu **měsíce listopadu 2014** v [redacted] v [redacted] kde
vykonával pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 23. 4. 2014 sp. zn.
2T 42/2014 uložené ochranné sexuologické léčení v ústavní formě, se prostřednictvím
mobilního telefonu připojil na internet, z něhož prostřednictvím sociální sítě facebook
z profilu [redacted] kontaktoval nejméně 15 dívek ve věku do patnácti let za účelem
získání jejich fotografií ve spodním prádle nebo obnaženého poprsí a přirození, přičemž na
různých místech okresu Tábor takto kontaktoval

a) v době od 18:47 hod. dne 28. 11. 2014 do 23:28 hod. dne 29. 11. 2014 nezletilou [redacted]
[redacted] po které opakovaně požadoval, aby mu zaslala své fotografie ve
spodním prádle a s obnaženým poprsím, za to jí sliboval zaslání blíže nespecifikovaného
dárku, dále s ní vedl komunikaci se sexuálním podtextem, kdy uváděl, že z ní má erekci

penisu, dotazoval se jí na velikost a barvu prsních bradavek a zda má bradavky ztopořené, poté s ním nezletilá komunikaci ukončila a žádnou fotografii mu nezaslala,

b) v době od 21:40 hod. dne 28. 11. 2014 do 13:15 hod. dne 30. 11. 2014 se stejným úmyslem kontaktoval nezletilá [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] které s ním komunikovat odmítly,

c) v přesně nezjištěných dnech v průběhu měsíce listopadu 2014 se stejným úmyslem kontaktoval nezletilou [REDAKCE] nar. [REDAKCE] po které požadoval zaslání fotografií obnaženého těla, což nezletilá odmítla a komunikaci s ním ukončila,

tedy

pod body a) – c)

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v tom, že přiměje nebo zláká dítě k výrobě pornografického díla, a takto jednal v úmyslu trestný čin spáchat, ale k jeho dokonání nedošlo,

pod bodem a)

- za účelem sexuálního uspokojení nabídl úplatu dítěti za jeho obnažování a uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod body a) – c)

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem a)

- přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku za užití ustanovení § 43 odst. 1, § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 (třista) hodin.

Podle § 63 odst. 2 trestního zákoníku se obviněnému ukládá plnit následující **přiměřené povinnosti a omezení** v průběhu výkonu trestu:

- **dostavit se ve lhůtě 10 pracovních dnů** od právní moci rozsudku **k projednání podmínek** výkonu trestu obecně prospěšných prací s **Probační a mediační službou ČR, středisko Benešov,**

- **informovat probačního úředníka o místě svého pobytu až do ukončení výkonu trestu obecně prospěšných prací a v případě změny doručovací adresy mu do 5 pracovních dnů písemně oznámit změnu adresy pro doručování písemností v trestním řízení,**
- **dostavovat se k poskytovateli při výkonu trestu obecně prospěšných prací bez předchozího užití omamných a psychotropních látek včetně alkoholu,**
- **podrobit se na výzvu probačního úředníka nebo jím pověřeného pracovníka namátkovým testům na přítomnost omamných a psychotropních látek včetně alkoholu.**

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Tento skutkový stav byl zjištěn z protokolu o výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, protokolu o výsleších svědkyň [REDAKCE] jakož i provedených listinných důkazů, z nichž stěžejní jsou facebooková komunikace obžalovaného s nezletilými, facebookový profil obžalovaného, fotografie, znalecký posudek, lékařské zprávy. Rovněž nelze opominout osobní výkazy obžalovaného, včetně rozsudku v trestní věci vedené u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. 2T 42/2014. Soud pak po zhodnocení těchto důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

Soud konstatuje, že nemá pochyb o skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku, neboť je nepochybně osvětlen provedeným dokazováním.

Obžalovaný se, ač řádně předvolán, k hlavnímu líčení nedostavil, to bylo tedy v souladu s ustanovením § 202 odst. 2 trestního řádu konáno v jeho nepřítomnosti, nadto byla v hlavním líčení, za splnění podmínek podle § 207 odst. 2 trestního řádu, čtena jeho výpověď z přípravného řízení. Obžalovaný se ke spáchání trestného činu doznal, uvedl, že je pravda, že v průběhu ústavního léčení, v době, kdy byl hospitalizován v nemocnici v [REDAKCE] z mobilního telefonu Samsung oslovoval „různý holky pod 15 let“. Poškozené oslovil přes facebook, dívky mladší než patnáct let hledal cíleně. Následně je pak oslovoval za účelem získání jejich „*sexy fotek ve spodním prádle, fotek bez kalhotek a podprsenky*“. Rovněž potvrdil, že jim za zaslání fotografií sliboval různé dárky, ale nic neposlal a ani nechtěl. Obžalovaný však zdůraznil, že fotky nechtěl získat za účelem sexuálního uspokojení.

Výpověď obžalovaného je pak potvrzována dalším ve věci provedeným dokazováním, ačkoli soud považuje za nutné zdůraznit, že pochybuje o tom, že jedinou motivací bylo dokázat jeho ošetřujícímu lékaři snadnou dostupnost dětské pornografie na internetu, či že „*ty holky si vo to říkaj samy*“. K určitému zpochybnění obžalovaným proklamované motivace soud vede nejen závěry znalce týkající se jeho sexuální deviace, ale rovněž charakter facebookové komunikace, která má v řadě případů explicitně erotický obsah.

Stěžejními důkazy, které podporují výpověď obžalovaného, jsou výpovědi poškozených, které shodně uvedli, že je obžalovaný kontaktoval přes facebook a následně po nich požadoval fotky jejich obnaženého těla. Nejzrozsáhleji vypovídala poškozená [REDAKCE]

neboť tato na rozdíl od ostatních s obžalovaným vedla rozsáhlejší facebookovou komunikaci, ostatní poškozené s obžalovaným přestaly komunikovat téměř okamžitě poté, co je o fotografie požádal. Svědkyně vypověděla, že ji obžalovaný nejprve požádal, zda s ním nechce „chodit“, „ty fotky“ po ní chtěl až následně, i přes její odmítnutí ji přemlouval, aby mu je zaslala, za zaslání fotek jí dokonce sliboval nějaké dárky. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný se vydával za třináctiletého až čtrnáctiletého chlapce. Výpovědi poškozených a koneckonců obžalovaného pak dokazuje i facebooková komunikace, z níž jsou zřejmé nejen žádosti o fotografie obnaženého těla, ale v případě poškozené rovněž skutečnost, že obžalovaný vedl komunikaci s explicitně sexuálním podtextem, soud rovněž také nepřehlédl, že obžalovaný s poškozenou vedl komunikaci v některých případech až formou verbálního nátlaku.

Skutková zjištění pak již jen doplňuje znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z jehož závěrů je zřejmé, že obžalovaný trpí sexuální deviací – konkrétně hebefilií, tento závěr pak byl znovu potvrzen závěry lékařů z nemocnice v Havlíčkově Brodě, kde obžalovaný vykonával ochrannou léčbu ústavní. Znalec se rovněž vyjadřoval k osobnostním rysům obžalovaného (je simplexní osobností s lehce podprůměrnou inteligencí).

Z výše uvedených skutkových zjištění má soud skutkový děj popsany ve výroku rozsudku za nepochybně prokázany. Je zřejmé, že obžalovaný trpí sexuální deviací spočívající v poruše jeho sexuální preference, kdy se obžalovaný zaměřuje na dospívající dívky s již vyjádřenými druhotnými pohlavními znaky a je rovněž nepochybné, že tato sexuální porucha v kombinaci s jeho osobnostními rysy do určité míry oslabila jeho ovládací schopnosti. Jakkoli je tedy možné uzavřít, že osobnostní rysy a sexuální preference do určité míry determinovala jednání obžalovaného, je nutno také uzavřít, že tento si byl protiprávnosti svého jednání vědom, což dokládá nejen jeho výslovné prohlášení této skutečnosti, ale rovněž jeho předchozí odsouzení pro trestnou činnost stejného charakteru. K samotnému jednání obžalovaného pak soud uvádí, že jmenovaný poškozené zjevně kontaktoval za účelem získání jejich fotografií, na nichž měla být zachycena jejich nahá těla, zejména pak poprsí a přirození, jedné z poškozených dokonce nabízel za pořízení takových fotografií úplatu, což vyplývá nejen z výpovědí poškozených, ale rovněž ze záznamu facebookové komunikace. Jeho obhajoba spočívající pak v zlehčování jeho jednání neustálým poukazováním na „akademickou motivaci“ jeho jednání, nemůže obstát, zejména s ohledem na charakter komunikace s nezletilými, když tento je ve svém projevu až pasivně agresivní, v případě, že dojde ke střetu (odmítnutí zaslání fotografií) užívá verbálního nátlaku, v řadě případů balancujícího až na hraně vydírání (viz komunikace se na č. I. 68 – 69). Ve světle výsledků tohoto jednání tak není soudu zřejmé, jaké důkazy by chtěl obžalovaný svému psychologovi předložit, když je zřejmé, že předmětné fotografie nejsou ve skutečnosti snadno dostupné.

Po právním posouzení skutku popsaneho ve výroku rozsudku soud uzavírá, že obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v tom, že přiměje nebo zláká dítě k výrobě pornografického díla, a takto jednal v úmyslu trestný čin spáchat, ale k jeho dokonání nedošlo. K naplnění znaků skutkové podstaty soud konstatuje, že není pochyb o tom, že fotografie, které obžalovaný po poškozených nezletilých požadoval, jsou ve všech ohledech pornografickým dílem (viz

definice dle Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, 1882 s., která pornografické dílo definuje následujícím způsobem „zvláště intenzivním a vtravým způsobem zasahuje a podněcuje sexuální pud, překračuje podle převládajících názorů ve společnosti uznávané hranice sexuální slušnosti, uráží neakceptovatelným způsobem cit pro sexuální slušnost, vyvolává pocit studu“ či případně rozhodnutí Nejvyššího soudu R 35/2005). Rovněž nepochybné, že se obžalovaný svým jednáním snažil vybudováním předstíraného vztahu (když se vydával za stejně starého chlapce a nabízel dívkám vztah, „zda by s ním chtěly chodit“), případně nabídnutím dárku poškozené přesvědčit, aby mu zasílaly fotografie své postavy ve spodním prádle, fotografie obnaženého poprsí, případně přirození. Je tedy nepochybné, že obžalovaný se snažil si s poškozenými vybudovat určitý bližší vztah, který by mu umožnil dívky přesvědčit, případně své postavení chtěl posílit nabízenými dárky tak, aby získal požadované fotografie.

Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem I. a) výroku rozsudku soud konstatuje, že obžalovaný jím rovněž naplnil znaky skutkové podstaty přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť za účelem sexuálního uspokojení nabídl úplatu dítěti za jeho obnažování a uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let. K naplnění znaků skutkové podstaty soud uzavírá, že úplatou se v případě tohoto trestného činu rozumí nejen peníze, ale jakékoli protiplnění nabízené v souvislosti s tím, že poškozená se bude před obžalovaným obnažovat, resp. mu zašle výše popsané fotografie, neboť soud zdůrazňuje, že pro naplnění tohoto znaku skutkové podstaty není nutný osobní kontakt, ale postačuje, když jakoukoli formou dojde k tomu, že poškozená se před obžalovaným odhalí tak, aby toto jednání bylo možno charakterizovat jako svlékání jednotlivých částí oděvu prováděné za účelem sexuálního vzrušení pachatele (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, 1853 s).

Oba výše popsané přečiny jsou přečiny úmyslnými, přičemž soud nemá pochybností o tom, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když sám uvádí, že fotografie od dívek vylákat chtěl, z části proto, že chtěl psychologovi v nemocnici dokázat, že na internetu se pohybuje „víc takových hebefilů“ a také že je snadné získat fotky. Obžalovaný sice popřel, že fotografie chtěl od dívek získat za účelem sexuálního uspokojení, avšak vzhledem k jeho sexuální preferenci, jak vyplývá ze znaleckého posudku, charakteru facebookové konverzace, jakož i jeho předchozí trestné činnosti, soud uzavírá, že ani v případě přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku nemá pochybností o naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu.

O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Obžalovanému polehčuje doznání, jinou polehčující okolnost soud neshledal. Co se týče přitěžujících okolností, soud uvádí, že nelze přehlédnout, že obžalovaný byl již za trestnou činnost stejného druhu již odsouzen (konkrétně za spáchání přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, 2 trestního zákoníku, když přechovával dětskou pornografii a taková pornografická díla uváděl do oběhu). Jakkoli se obžalovaný hájí tím, že jeho motivem bylo předvést ošetřujícímu lékaři nejen snadnou dostupnost fotografií zobrazujících nahá těla dívek mladších patnácti let, soud konstatuje, že této motivaci uvěřil pouze částečně, resp. nepokládá ji za výlučný motiv obžalovaného. Rovněž četnost a doba útoků je alarmující, když obžalovaný v době, kdy mu byly vytvořeny podmínky pro zvládnutí

jeho sexuální deviace, tuto léčbu popisovaným jednáním částečně maří, ať již z proklamovaného „frajerství“, kdy se snaží ošetřujícími lékaři dokázat, že jeho jednání je v určitém smyslu běžným, nebo případně z toho důvodu, že předřazuje své zájmy, resp. uspokojování svých potřeb, před zájmy druhým osob. I přes ne příliš příznivé hodnocení osoby obžalovaného, kdy tohoto lze hodnotit jako osobu sobeckou, která bez zájmu k potřebám druhých osob preferuje své potřeby, jakkoli je jí známa jejich závadnost, před zájmy poškozených, značnou míru cynismu pak lze spatřovat i v motivaci jednání, kterou obžalovaný uvádí, kdy ve snaze uvést sám sebe do příznivějšího světla před svým okolím, neváhá zneužít nezletilých dívek, bez ohledu na to jaké dopady bude mít jeho jednání na jejich život, a to nejen v současnosti, ale i v budoucnu, je na místě obžalovanému ukládat ještě výchovný trest. Z palety výchovných trestů pak osud zvolil trest obecně prospěšných prací, který obžalovanému uložil v maximální možné výměře 300 hodin. Formální podmínky pro uložení tohoto trestu skýtá zpráva probační a mediační služby. K uložení tohoto trestu vedlo soud jednání obžalovaného po spáchání trestné činnosti, kdy jmenovaný přehodnotil své chování, což se projevilo nejen doznáním a spoluprací s orgány činnými v trestním řízení, ale rovněž přijetím opatření v běžném životě, které mají za cíl eliminovat možnosti páchaní trestné činnosti, ať již je to vzdání se přístupu k internetu a facebooku, či skutečnost, že již nevlastní mobilní telefon, který umožňuje odesílání fotografií. Z uvedeného je tedy zřejmé, že uložení represivního trestu by vůči obžalovanému bylo nepřiměřeně přísným. Na druhou stranu je nutno chování obžalovaného zohlednit nejen ve výměře trestu, kde se promítly výše popsané přitěžující okolnosti, ale rovněž v jeho druhu, když se soud domnívá, že ačkoli z hlediska teorie je tento typ trestu hodnocen jako nejmírnější, z pohledu jeho dopadů do života obžalovaného se tento jeví jako více než vhodný, zejména s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný bude nucen výrazným omezením svého volného času a bezplatným vykonáním prací ve prospěch poskytovatele, k vytvoření si reálného náhledu na svou trestnou činnost a její dopady nejen na poškozené, ale rovněž do jeho osobní sféry, kdy mu takto bude, více než důrazně, předestřena závadovost jeho jednání a její důsledky. S ohledem na řádný a bezproblémový průběh trestu soud uložil obžalovanému celou paletu přiměřených povinností, které postihují nejčastější úskalí, s nimiž je spojen výkon uloženého alternativního trestu. Uložením těchto přiměřených povinností však soud nesleduje primárně jeho bezproblémový výkon, ale směřují k tomu, aby obžalovaný aktivním přístupem k uloženému trestu obecně prospěšných prací prokázal upřímnost a vážnost jím vyslovených slibů k nápravě a vyjadřované lítosti.

Pro úplnost soud konstatuje, že neukládal obžalovanému ochranné léčení, ačkoli jsou pro jeho uložení splněny všechny zákonné předpoklady. Nicméně s ohledem na skutečnost, že ochranné léčení bylo obžalovanému již uloženo rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 23. 4. 2014 č. j. 2T 42/2014 – 90 je jeho uložení zjevně nadbytečné, neboť z povahy věci tohoto ochranného opatření vyplývá, že výkon dvou ochranných léčení stejného charakteru postrádá smyslu a v případě, že první z uložených naplní svůj účel, bylo by nutno učinit stejný závěr i v tomto případě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřisluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

V Táboře dne 30. listopadu 2015

Mgr. Ondřej Kubů, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Pavla Fišerová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.12.2015. Připojení doložky provedla Alena Makovcová dne 22.01.2020.

